

(+) Beste broeders en zusters in onze Heer Jezus Christus,

Laten we nadenken over wat de Heer ons vandaag leert, vooral door de lezingen uit de Heilige Schrift.

In de eerste lezing uit het boek Leviticus (13, 1-2, 45-46) zien we dat: In de tijd van Mozes, 1500 jaar voor Christus, werd ziekte vaak gezien als een straf van God voor onze eigen zonden of voor de zonden van onze voorouders. In sommige gevallen, zoals bij een besmettelijke, huidziekte als melaatsheid, **kon er niets anders** gedaan worden dan de zieke persoon apart te houden van de gezonden, totdat hij of zij hopelijk beter werd en weer in de maatschappij kon worden opgenomen. Als ze niet verbeterden, leefden de besmettelijke melaatsen een ellendig leven als geïsoleerde verschoppelingen totdat ze uiteindelijk stierven aan de complicaties van hun ziekte. In de tijd van Mozes kon besmettelijke of dodelijke ziekte alleen worden voorkomen, niet genezen, behalve misschien door een bijzondere, wonderbaarlijke tussenkomst van God's kracht. Dit was nog steeds het geval toen, 7 eeuwen later in 850 voor Christus, de profeet Elisa op wonderbaarlijke wijze de lepra van Naaman genas, een gerespecteerde generaal uit het heidense land Syrië, zoals we lezen in het tweede boek van Koningen (2 Koningen 5). Naaman was een niet-jood die heidense goden aanbad, **maar omdat geen van zijn heidense goden zijn melaatsheid kon genezen, volgde hij uiteindelijk het advies op van een Joodse dienaar aan het hof van de Syrische koning om genezing te zoeken bij de profeet Elisa, dienaar van de God van de Joden, in Israël.** Elisa beval Naaman in Gods naam om zich zeven keer in de Jordaan te wassen. Eerst verzette Naaman zich trots, omdat de genezing hem te gemakkelijk leek **en water uit Syrische rivieren voor hem net zo goed was als water uit de Jordaan in Israël, maar uiteindelijk koos hij ervoor om nederig op de God van de Joden te vertrouwen.** Naaman waste zich in de Jordaan en werd onmiddellijk volledig genezen. Naaman verheerlijkte God voor de wonderbaarlijke genezing door de profeet Elisa en zei: "Nu weet ik dat er geen God is in de hele wereld behalve in Israël ... [Ik] zal nooit meer brandoffers en offers brengen aan een andere god dan de Heer."

In de tweede lezing uit de brief van Sint Paulus aan de Korinthiërs (1 Kor., 10,31 - 11,1) zegt Paulus: Of gij dus eet en drinkt, of wat gij ook doet... doet alles ter ere Gods. ... ik tracht allen zoveel mogelijk ter wille te zijn en ik zoek niet mijn eigen voordeel maar dat van de gemeenschap, opdat allen gered worden. Weest mijn navolgers zoals ik het ben van Christus.

Iemand die deze woorden zeer ter harte nam was St. Damiaan de Veuster, een Vlaamse priester en missionaris die Jezus Christus bracht aan melaatsen op het Hawaïaanse eiland Molokai aan het einde van de 19e eeuw, door hun isolement te delen, met hen te zitten en te eten, **hun wonden te verbinden, hun sanitair te verbeteren** zodat ze zich konden wassen en goede hygiëne konden beoefenen,

hen te helpen hun situatie onder controle te krijgen; bovenal deelde Pater Damiaan met hen Jezus' evangelie, de genade van Jezus' sacramenten en het concrete voorbeeld van Zijn liefde. Zes maanden na zijn aankomst op Molokai schreef hij in een brief: "**...Ik maak mezelf melaats met de melaatsen om allen voor Jezus Christus te winnen.**" Na 11 jaar voor de fysieke, spirituele en emotionele behoeften van zijn broeders en zusters in Christus te hebben gezorgd **en hen te hebben geholpen ten volle te leven**, werd Pater Damiaan zelf melaats en ging hij door met zijn werk tot hij een paar jaar later aan de ziekte stierf, terwijl hij zijn broeders en zusters tot het einde toe liefhad **en andere gulle zielen inspireerde om zijn voorbeeld te volgen**. De heilige Damiaan kreeg niet de genade om hun melaatsheid te genezen, maar wel de genade om hun lijden te delen en het zelfs te aanvaarden als het kruis dat Jezus van hem vroeg om te dragen en te sterven, om op te staan tot nieuw leven, **en zijn broeders en zusters te helpen om ook nieuw leven te vinden**, door, met en in Jezus. Jezus met woorden aan onze naasten verkondigen is niet genoeg. **We moeten Jezus in ons laten leven en we moeten zelfs sterven, door, met en in Hem**, zodat wij en anderen het nieuwe, opgestane leven kunnen bereiken dat Jezus voor ons heeft gewonnen door **zijn eigen menselijke leven, lijden, dood en opstanding**. De heilige Damiaan de Veuster was een andere Christus, die het pad bewandelde waartoe God hem had geroepen. Hij stond toe dat Jezus in zichzelf leefde en stierf, voor het welzijn van zijn naasten, en zo hielp hij de melaatsen om hun harten voor Jezus te openen en ook voor Hem te leven en te sterven, door de dood heen en daarna, naar het eeuwige leven dat door, met en in Jezus Christus is.

Kunnen wij, met de hulp van Jezus' genade, niet hetzelfde doen? Natuurlijk kunnen we dat en Jezus nodigt ons daartoe uit. Als jullie vandaag zijn stem horen, lieve broeders en zusters, verhard jullie harten dan niet.

En laten we ook nadenken, broeders en zusters, over de evangeliëlezing van vandaag (Mc. 1,40-45):

Hier beroept Jezus zich niet op Gods naam, Gods kracht om de melaatse te genezen, zoals de profeet Elisa deed toen hij Naaman genees. In plaats daarvan geneest Jezus vanuit een daad van Zijn eigen wil, Zijn eigen kracht, omdat Jezus Zelf God is, de eeuwige Zoon van God die ook Mens werd - **Jezus Christus**, waarlijk God en waarlijk mens. Hier verheerlijkt God Zichzelf door Zijn kracht te manifesteren in iemand die vol vertrouwen en nederig God uitnodigt om in hem te werken, om Zijn glorie te manifesteren door een gewillig instrument en dienaar: "**Als Gij wilt kunt Gij mij reinigen.... Ik wil, word rein.**"

Bedenk, lieve broeders en zusters, dat zowel Naaman de Syriër uit het boek Koningen als de Melaatse uit het Evangelie van vandaag al lang dood zijn. Hun onsterfelijke zielen zijn gescheiden van hun vergankelijke lichamen en hun lichamen zijn tot stof vergaan, ook al werd God ooit in hen verheerlijkt door de

wonderbaarlijke genezing van hun lichamen. Hetzelfde geldt ook voor Lazarus, **die Jezus zelfs uit de dood heeft opgewekt** nadat hij al vier dagen in het graf lag. (Johannes 11) Lazarus' lichaam is ook al lang geleden vergaan... Dus, wat was het punt? We kunnen ons afvragen waarom deze kortdurende wonderen überhaupt gebeurden als mensen uiteindelijk niet aan de dood konden ontsnappen? En wat was het nut van het offer van St. Damiaan de Veuster voor de melaatsen van Molokai, aangezien hun lichamen ook tot stof zijn vergaan, waardoor hun zielen uit dit leven zijn verdwenen?

Broeders en zusters, deze wonderen gebeurden om ons ervan te overtuigen dat **God het Leven is** en de Schepper en Gever van al het Leven. Als we willen leven en ten volle willen leven, dan is dat alleen mogelijk in God. Na de zonde van Adam en Eva ging de kans om ten volle te leven, om in Gods eeuwige aanwezigheid te leven, verloren voor mannen en vrouwen, en waar de zonde overvloedig aanwezig was, kwamen **scheiding, ziekte en dood** in de plaats van **vriendschap met God, geluk, gezondheid en een lang leven**. We zien dit in het boek Genesis, waar als gevolg van de toename van Goddeloos leven en zondigheid, de levensduur van elke generatie kromp van 1000 jaar voor **Adam en Eva na de zondeval**, tot ongeveer 100 jaar in de tijd van de aartsvaders, en niet veel meer dan 80 jaar toen David de huidige levensduur noemde (in Ps. 89/90), in zijn tijd, 1000 jaar voor Christus. Welnu, de genezende en levengevende wonderen die God door de eeuwen heen deed, waren om mensen weg te roepen van hun zonde die hen van God had gescheiden, **van het Leven zelf** en die tot hun dood had geleid. Deze wonderen nodigen ons uit om ons opnieuw met God te verenigen, **zodat Hij in ons kan leven en in ons verheerlijkt kan worden**, zodat we volledig kunnen leven door God's plan voor ieder van ons. **Maar alleen met de komst van Jezus**, alleen door Zijn verlossende zelfopoffering, dood, opstanding en hemelvaart, **kan de mens eeuwig met God leven, met zijn onsterfelijke ziel verbonden met een onsterfelijk opgestaan lichaam dat niet meer sterft en eeuwig met God kan leven**.

Jezus heeft ons allemaal door Zijn wonderbaarlijke, levengevende daden laten zien dat Hij deze macht heeft om volledig leven te geven, zelfs eeuwig, herrezen leven met God, **omdat Hij zowel God als Mens is - Hij is de Gever van Leven**. Hij liet zien dat Hij deze macht heeft **door als Mens voor ons te sterven, als Mens op te staan tot de eeuwige verrijzenis en opnieuw als Mens de Hemel binnen te gaan, wat onmogelijk was voor mannen en vrouwen totdat Jezus het zelf deed**. **Nu Hij het gedaan heeft**, nodigt Hij ons uit om hetzelfde te doen, door, met en in Zichzelf. Maar het vereist dat we Hem volgen, Hem na te volgen, door het kruis te dragen dat Hij voor ons klaarmaakt, **en ruimhartig aan onszelf te sterven uit liefde voor God**, zodat Gods wil in deze wereld, in ons, kan worden vervuld tot Zijn glorie en het welzijn van onze naaste. Het nieuwe leven dat Jezus voor ons heeft gewonnen, kunnen we alleen krijgen als we een andere Christus worden,

zoals St. Damiaan de Veuster deed, die zichzelf opofferde zodat God in hem kon leven onder de verstoten en verlaten mensen, die Gods leven niet in zich hadden.

De Kerk verzekert ons dat Pater Damiaan nu geniet van het eeuwige leven dat Jezus voor ons allen heeft verworven door Zijn eigen dood en verrijzenis. Hij leeft eeuwig samen met Jezus, Maria, de genezen melaatse, Lazarus en al diegenen die ons zijn voorgegaan naar de hemel door Jezus en Maria na te volgen, onderweg geleid en geholpen door Jezus en Maria, die de eerste vruchten van het verzezen, eeuwige leven zijn. **Zie je, Jezus en Maria, de nieuwe Adam en Eva, leven zelfs nu nog in hun opgestane, onsterfelijke menselijke vlees,** dat wij ook hopen te ontvangen bij de Algemene Opstanding en het Laatste Oordeel, aan het einde der tijden, wanneer het aantal uitverkorenen vol is.

Denk aan Jezus' woorden aan ons in Johannes, hoofdstuk 6 (54-56): **Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.** Op de laatste dag, bij het Algemene Opstanding en het Laatste Oordeel, zal Gods heerlijkheid schijnen in **het opgestane eeuwige leven met God voor allen die Hem boven alles hebben liefgehad,** terwijl zij die tegen God en de naaste hebben gekozen **de eeuwige dood, scheiding en kwelling zullen ontvangen,** want zonder God is er geen liefde, geen leven, geen geluk.

Beste broeders en zusters in Jezus Christus, laten we altijd in gedachten houden wat Jezus zei voordat Hij Lazarus uit de dood liet opstaan, kort voor Zijn eigen dood en opstanding. Jezus zei tegen zijn apostelen: "**Lazarus is dood; en omwille van jullie ben ik blij dat ik er niet bij was, want nu zullen jullie geloven...**" Tegen Martha, de zus van Lazarus, zei Hij: "**Ik ben de opstanding. Wie in mij gelooft, zal leven, ook al sterft die persoon, en wie leeft en in mij gelooft, zal nooit sterven. Geloof je dit? ...als je gelooft zul je de glorie van God zien...**" Laten we in Jezus geloven, en net als St. Damiaan de Veuster en alle heiligen die ons zijn voorgegaan, **laten we Jezus vragen en Hem toestaan in ons te leven,** door ons heen, en zelfs te sterven, zodat ook wij kunnen delen in het opgestane leven dat Jezus heeft en deelt met hen die Hem willen ontvangen en volgen. **Tot slot,** zei Jezus tegen Zijn discipelen, vlak voor Zijn verraad, dood en verrijzenis: (Joh 12) "**...als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het slechts een enkele korrel; maar als hij sterft, brengt hij een rijke oogst op. Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen; wie zijn leven haat in deze wereld, zal het behouden tot het eeuwige leven. Wie mij dient, moet mij volgen, en mijn dienaar zal bij mij zijn waar ik ook ben. Als iemand mij dient, zal mijn Vader hem éren.**"

Mogen we, met de hulp van Zijn genade, Jezus toestaan om ons van onze zonden te genezen en ons naar Zichzelf te leiden, naar het eeuwige leven met God en alle engelen en heiligen. Amen.